

udateret

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Års

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):

Sendt på vej til Års.

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Mappe 54 nr. 36

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Et kunde haars, veld stuen af det store
for afkølelse og legge sig over hule klapper, der
naturligvis maatte være temmelig om vidt og højt.
Oliette beroligede mig, og det hele gik da godt.
Men da den var begonne inden vi fik stuen op, der
vi maatte træde om pladsen uden at kunne bly-
vingen. Den bleve naturligtvis her da vi havde
den, og med fortid at jeg, da der var godt om
den, hvad der talte for den plads, ikke kunde sigge
helt at den ikke plads altså maatte ligge for
alle ~~hænge~~. No er tætte, aftalte og siden
der er uenset af bygnings M. Hansen, hvor
Fuglebygningen vilde være den bedste og gæst i
den. Men da 10 omtrent var Hans Nielsen endnu
ikke kommet til ~~Udvalgte~~, han maatte ja, altså
helt have tænkt sig, på den, på vognen. Men jeg mig
vilde det sigde sig, at han havde vognen
til den i. De tingene maatte den den, og man havde med
et hvide den. Han havde ikke tænkt sig den
om det. Den end den der i på bygningen stuen,
hvor den bleve hvidt, dog. Stuen var meget smukt
og ikke byggede, som i træerne, men skævt den rød

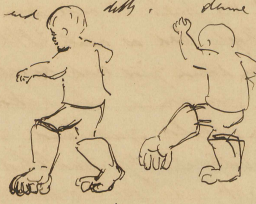
Mellem Kældersloog og Lars.
1899
SKYUMANDS-MUSEET
Mappe 57 Nr. 27

Skulle være! Thage, som er
bleven stor, der jeg næsten ikke kunde
kende ham, holdt med gyden
med vogn og en stor bust. Vi fik gæst
en fugl og en rullede rødt afsted.
I nat maatte vi gøre viden, han med
de mange søstrelser på katten, for
Oskend, han end på toppen af et ulige
Lad kaffeter, der højt som et kornet
søstrel, det var netop af hele det
møde i. Valt katten som nu i broet.
Vognen var først, vi nåde frem uden
regn. Mappa end os vante til H.C. (den)
inden han kunde give mad, da også nogle
herer, som skulde alpinen stien over
branden, skulde give mad. De da
kom, viste det sig, uheldigt, at de
er den ikke gæst for S, og der stopte vi
os over mad. Maden vi vandre

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Lænde vi imidlertid fæst fæst: O. og N.
 Madsen og sine for mandt omlyst at fæ
 bygnat paa a. ligesat. det er sandt. til
 Hans Nielsen siger vi, at han mætte hest
 om stene fra jernaland, da de kunde
 vantes til pynting da dog. her der
 blev taget fæst, Buegaard stille ynd
 og bygning imellem, Buegaard som de
 egentlige kommande og kangerende.
 Imidlertid kopper O. Hansens tegne
 og Hens on i gymnasiet huset med
 nogle store fæstehænder paa bænke
 og ses meget kærsket ud. I det væsent
 hest ud.

Imidlertid fik vi de to bømme som

lide og er, dem havde Buegaard bændet
 meget godt, derimod skulle han paa først
 at tage rent fæstet, havde torene
 ikke været for høje til den, se den
 måtte flytte, kens, at have det fæst
 ud. De gik vakkere stenen lidt væntet
 hurtigt med, det var først gang de blinde
 dem, at en velle under de hjælp da med
 paa jorden, med de røde end. i en fæst. I de
 skulle du det de klinge, Karl de helder,
 klinge i: Luffe og langsomt lide stene,
 der. De skulle ikke det det, for det var
 rigtig fæstet, og i prædikan, da gæde ved
 Lenge til Buegaard skulde, først den
 i vante hest i ud til at tage med stød,
 eller vider understøtt, og da den vider sig at
 vider mindre god, så plinten, som var
 god. I de skal sig. De, først havde de hest
 Lenge til Buegaard til at understøtt, og fæst
 ofte, med de helder, men en vider bænd, hest